

Viatge a Escòcia

del 7 al 14 de juliol de 2012

per M. Carme Berenguer Clavé

Benvolguts amics, anirem recordant el viatge d'aquest estiu a Escòcia. Després de la sortida des de Lleida amb l'autocar de la empresa Pons, hem arribat a l'aeroport del Prat i tot ha anat rodat. El vol de Vueling ha estat puntual i hem arribat a Edimburg la mar de contents.

L'autocar era dels grans i molt bonic, amb la silueta de la Seu Vella de Lleida serigrafiada que vam passejar per tot arreu. Camí de Glasgow, vam fer la nostra primera visita a la Roda de Falkirk. Prop del poble de Falkirk hi ha aquesta obra d'enginyeria que fa de resclosa giratòria per als vaixells, els bressola i gira tant poc a poc que ni es nota. Eleva el vaixell 25 metres per continuar el passeig des del canal Forth-Clyde fins al canal Unió. Va ser una experiència nova i des de la zona de la botiga, s'apreciava la perspectiva de la Roda i la seva bellesa.

Continuant cap a Glasgow, vam arribar a l'hotel (molt bo, on vam sopar i esmorzar molt bé els dos dies). Però abans vam fer la visita panoràmica d'aquesta ciutat que és la segona més important d'Escòcia. La seva catedral, Sant Mungo, és gairebé de color negre, per la pedra i el clima, diu la guia que encara que la netegin queda fosca, tenia un gran encant per ser diferent de les nostres i la vam visitar. Des de l'autocar vam gaudir veient les universitats, l'Ajuntament, la Gran Mesquita Central, la George Square, etc. Vam dinar al restaurant Millennium Hotel, molt cèntric, a la plaça principal de Glasgow, que és la George Square, on hi ha la columna al centre amb l'escultura de Walter Scott i les escultures d'altres escocesos il·lustres, vam renovar forces i vam fer amistat amb els companys del grup.

Al dia següent, diumenge, New Lanark, per a mi el millor lloc de tots els que vàrem conèixer, per la seva història que per mi era desconeguda. Aquest antic centre tèxtil va ser bressol de la Revolució Industrial i amb Robert Owen els seus treballadors van tenir, en gran majoria nens, millores en sanitat i educació, desconegudes fins aleshores a la societat del segle XVIII. Després de gaudir del salt d'aigua, de les construccions de la colònia tèxtil i del paisatge, vàrem seguir el nostre recorregut amb el nostre xofer

búlgar, Atanás, molt bon conductor, fins a Glasgow, on vam tenir la tarda lliure per conèixer els carrers del seu centre comercial o dels museus (una mica just, perquè tancaven a les cinc de la tarda).

El dilluns, 9 de juliol, vam sortir cap a les Terres Altes. Allí vam visitar la destil·leria de whisky de malt "Bells", on vam fer un recorregut per les seves instal·lacions i vam degustar uns "xupitos" de whisky per després comprar-ne més, si ens venia de gust. Tot seguit cap a Inverness, capital de les Terres Altes, allí vam veure des de l'autocar la catedral de Sant Andreu i la torre de l'Ajuntament de pas cap a Aviemore, on vam dormir en un complex d'oci amb spa, però que no vam tenir temps de gaudir-ne, i sí uns sopars en un menjador ben espaiós ambientat amb un piano que tocava sol (sense pianista) gràcies als prodigis de la informàtica. Em deixava que abans de l'hotel vam visitar el Castell de Cawdor (s. XI), lloc de l'última batalla entre els jacobites, majoritàriament escocesos i els partidaris de la Casa de Hannover. Allí vam creuar el seu pont llevadís i vam visitar fins i tot la cripta, on hi ha el grèvol de la llegenda que l'amo del castell va fer posar la primera pedra.

El dia 10 vam sortir per recórrer la regió de les Terres Altes, la vam trepitjar de cap a peus, amb autocar evidentment. Ens van encisar els paisatges, amb els innumerables llacs i, abans d'arribar al famós Llac Ness, vam visitar Inverewe Gardens, una col·lecció de plantes tropicals que mai somiaries trobar allí, però gràcies a la barrera de protecció dels arbres que van plantar i al clima suavitzat per la càlida Corrent del Golf ha estat possible aquesta meravella. A continuació vam descobrir la Cascada Measach de 46 m d'alçada, aquesta va ser una passejada molt agradable, travessant inclús un pont penjat bellugadís de fusta molt ben fet. Finalment el Llac Ness i als seus peus el Castell de Urquhart, unes ruïnes i uns paisatges de pel·lícula, on vam arribar-hi amb vaixell.

El dimecres vam anar direcció Fort William, passant pel Castell de Eilean Donan, construït per Alexandre II el 1220 per defensar-se dels víkings. Té un perfil majestuós, està en una illa on conflueixen tres rieres i les fotos que vam obtenir són, com podreu comprovar, espectaculars.

Continuem cap a l'illa de Skye, la més gran i septentrional de les Hèbrides Interiors, i la vam recórrer tota. Skye és coneguda per la seva vinculació amb Bonnie Prince Charlie (1720- 1788), l'últim Estuard aspirant a la corona. Tot seguit vam arribar al Castell de Dunvegan, on durant més de set segles han viscut les generacions del clan MacLeod, la seva visita va resultar molt interessant. I, cap a l'Imperial Hotel de Fort William, el més senzill per culpa de ser una zona geogràfica poc poblada, però on vam renovar forces amb un abundós sopar i el agradable descans nocturn.

Ja som dijous i marxem cap a Edimburg, la nostra última destinació. Pel camí, de pas cap a la zona muntanyosa dels Trossachs vam visitar el Castell de Stirling. Prop de la seva entrada ens rep l'estàtua de Robert the Bruce en record de la victòria dels escocesos sobre els anglesos a la batalla de Bannockburn al 1314. Allí al Castell de Stirling, Maria Estuard, "la reina dels escocesos" va ser coronada reina el 1543 i al 1566 va tenir el seu fill Jacobo al castell d'Edimburg, seria Jacobo VI d'Escòcia i I d'Anglaterra. El Castell de Stirling té unes meravelloses edificacions plenes d'escultures. El vam visitar en grup i després pel nostre compte vam recórrer la Capella Reial, el Regimental Museum i ens vam fotografiar a la placeta central on a cada costat hi havia unes edificacions renaixentistes molt belles.

Ja som a la capital d'Escòcia, Edimburg, on vam gaudir del seu famós castell. A la entrada del mateix, ja estaven preparades les grades pel proper Festival Internacional de música. Dins d'aquest palau del segle XV vam veure les joies de la Corona i la Pedra del Destí, un antic tron per coronar als reis escocesos. Vam sentir el "Mons Meg" un canó fabricat a Bèlgica el 1449 i al temps lliure vam recórrer d'altres edificacions com per exemple les presons.

Entre el castell medieval i el palau de Holyrood house hi ha la Royal Mile, una concentració de monuments que van des del Parlament Escossés (inaugurat al 2004 i fet pel arquitecte català Francesc Miralles) fins la casa del predicador protestant John Knox. A la part moderna (New Town) predominaven les cases georgianes adossades.

En el recorregut panoràmic, amb un guia local (però era un noi valencià), vam poder copsar molts més detalls i

orientar-nos dins aquesta bella ciutat. Des de dalt de Calton Hill hi ha unes vistes espectaculars de la ciutat i bells monuments per conèixer i fotografiar. Després a l'última tarda del nostre viatge vam poder triar entre visitar la National Gallery of Scotland, el National Museum of Scotland, la Scottish National Portrait Gallery, el Scottish Parliament, o moltes altres opcions estupendes, perquè Edimburg és una gran ciutat.

Arriba l'hora dels adéus... I després d'acomiar-nos del nostre guia de l'agència de viatges, l'Adrià i del xofer, l'Atanàs, emprenem la nostra tornada a Lleida satisfets d'aquesta excursió tant completa per Escòcia. Ja somiem també amb una nova excursió amb un grup tant ben avingut i puntual a pesar de ser un grup nombrós.

Fins la propera excursió,

M. Carme Berenguer

Lleida, agost del 2012